

РЕШЕНИЕ

№ 599

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9565** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 33184/01.10.21г на Кмета на СО с проц.представител юрк.Ц. против Решение от 17.07.21г по нахд № 6186/21г на СРС, НО, 93ти състав, с което е отменено НП № 332508/2018/28.03.18г на Зам.Кмета на СО, с което на осн. чл. 35 ал.7 т.1 от НРУПОГТТСО, за нарушение по чл. 18 т.1 б.“а“ ,“б“ и “в“ и чл. 35 ал.1 вр. чл. 34 ал.3 от НРУПОГТТСО, на Т. М. М. е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв.

В кас.жалба се сочи, че решението на СРС е материално незаконосъобразно, неправилно и постановено при съществени проц.нарушения, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП. Соци се, че съгл. практиката на СРС и АССГ, ЗавтП не е приложим за трамваен, тролейбусен и метро-транспорт на територията на СО/а само за автобусен/, като следва да се приложат разпоредбите на самата НРУПОГТТСО. Поради което изводът на СРС, че е следвало нарушението да се квалифицира като такова по чл. 36 ал.3 от ЗавтП и да се наложи санкция от лицата по чл. 91 от ЗавтП, е неправилен. Нелогично е за релсовия градски транспорт да се прилага една уредба, а за моторните превозни средства във Столичен градски транспорт-друга. Освен това, към датата на АУАН- 10.03.18г, ЗавтП предвижда правомощия на общ.съвети да приемат наредби, като не е налице противоречие между Наредбата на СО и ЗавтП/каквато според СРС има/. В съд.заседание касаторът не се представлява.

Ответникът Т. М. М. не изразява становище по жалбата, не се явява или представлява в съд.заседание.

Прокурорът при СГП изразява становище за основателност на кас.жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от доказателствата по делото. СРС е проверил допустимостта на въззивната жалба, както и НП, респ. АУАН- относно тяхната процесуална и мат.законосъобразност, компетентността на актосъставителя и на АНО и спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН.

Установено е от СРС, че на 10.03.18г М. е пътувал в ТМ-5 на Столичен градски автотранспорт, като му е извършена проверка от контрольор на [фирма].Той установил, че М. пътува без редовен превозен документ, като отказал да си закупи карта за еднократно пътуване и служителят на [фирма] му съставил АУАН на 10.03.18г. М. научил за издаденото му на 28.03.18г НП с наложена глоба в размер на 200лв, едва когато получил на 01.04.21г съобщение за доброволно изпълнение по изпълнително дело на ЧСИ. СРС е приел, че предвид неясните показания на актосъставителя В. и свидетеля при съставяне на АУАН и при извършване на нарушението Н., не може да се установи непротиворечива фактическа обстановка, респ. нарушението не се явява доказано от ответника по несъмнен начин. Освен това, към 05.04.18г /при НП от 28.03.18г/ вече действа нова Наредба на СО и нормата в нея е по-благоприятна/глобата е 50лв, а не 200лв като по старата Наредба, по която е извършено нарушението и съставено НП/.

К..състав съобрази следното: съгл. чл. 21 ал.2 от ЗМСМА, ОС-София има правомощие да приеме наредба относно обществения превоз в СО, но не и да създава със своята наредба/в случая с чл. 35 от НРУПОГТТСО-отм/ правомощия на контролни органи, които по ЗАвтП нямат такава компетентност. В случая чл. 35 от НРУПОГТТСО /отм/ създава материална компетентност на служителите на [фирма] да извършват контрол, каквито правомощия нямат нито тези служители по ЗАвтП, нито самият ОС-София по ЗМСМА/да определя контролни органи/.Практиката на АССГ по този въпрос е единна, като съставянето на АУАН от лице без мат.компетентност, т.е. без контролни правомощия /доколкото създадената му такава произтича от чл. 35 от Наредба на СОС, противоречаща на чл. 2 от ЗАвтП/, не може да се санира. С АУАН се повдига обвинението и се очертавал пределите на защита на лицето, като пороци в АУАН не могат да се санират на по-късен етап.

Решението като краен резултат е правилно и законосъобразно/по съображенията на К..състав/, като е неприложима хипотезата на настъпил по-благоприятен закон, доколкото пороците в АНП не подлежат на саниране.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 17.07.21г по нахд № 6186/21г на СРС, НО, 93ти състав, по кас.жалба вх.№ 33184/01.10.21г на Кмета на СО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: